

потенціалу та потребує нарощення фінансових ресурсів, які є основою реалізації відповідних програм та проектів регіонального розвитку.

Реалізація інвестиційного потенціалу здійснюється за умов впровадження адекватних заходів інвестиційної політики держави та продуманої її стратегії, а також наявності стабільно сприятливого інвестиційного клімату із сталими тенденціями до покращення останнього [3].

Зазначимо, що за умови децентралізації влади, із зміцненням позицій регіонального поділу посилюється роль інвестиційної діяльності органів місцевого самоврядування як інструмента реалізації державної політики сталого збалансованого регіонального розвитку, орієнтованої на підвищення конкурентного статусу регіонів, усунення значних територіальних диспропорцій за рівнем їх соціально-економічного розвитку.

Інвестиційна політика є складовою соціально-економічної політики країни. Вона реалізується через розбудову окремих її одиниць, таких як регіон, підприємство чи галузь. Інвестиційна політика держави, органів місцевого самоврядування і кожного підприємства – невід’ємна складова економічного зростання. Вона постає чи не головним інструментом впливу на темпи розвитку регіону визначаючи інвестиційно-інноваційну його складову, динаміку підприємницької діяльності, перспективи регіонального розвитку та міжнародної інтеграції в кінцевому підсумку опосередковано сприяючи структурно-галузевій перебудові і вирішенню соціальних проблем в умовах соціально орієнтованої економіки за обмежених фінансових ресурсів місцевого самоврядування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бачо Р. Й., Гапак Н. М., Иллар Е. Й. *Оцінка ролі місцевих податків і зборів у забезпеченні фінансової безпеки органів місцевого самоврядування* // *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2013. С. 16–25. Серія: Економіка; вип. 4). URL: // [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/jpdf/Nvuuces_2013_4_5.pdf
2. Білоконь О. О. *Основні напрями реформування та підвищення фінансової самостійності місцевих бюджетів*. URL: // [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.kpi.kharkov.ua/archive>
3. Дропа Я. Б. *Сутність та джерела формування фінансових ресурсів домогосподарств* // *Формування ринкової економіки в Україні*. 2016. Вип. 35, ч. 1. С. 139–145.

Бойчук Павло Іванович, магістрант 1 курсу,
Кундеус Олександр Миколайович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку у виробничій сфері

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ: КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

Впровадження і використання інформаційних систем (ІС) переважно завжди пов’язано зі значними фінансовими та іншими витратами. Це зумовило необхідність оцінки таких витрат, щодо гарантування ними конкурентних переваг для підприємства.

Дослідженню даних питань присвячено праці багатьох фахівців. Вони змогли визначити і сформувані методи оцінки ефективності ІС, які формують максимально точні показники ефективності.

Представлені сьогодні методи, які застосовуються багатьма сучасними компаніями в різних галузях бізнесу, мають свої переваги і недоліки, але все залежить від того, яка методика управління в компанії застосовується.

Вибрати будь-якої універсальний підхід для тієї чи іншої організації не видається можливим, але бізнес вимагає того, щоб оцінки ефективності здійснювалися. Адже якщо відсутні точні показники, то це буде призводити до внутрішніх розбіжностей, а також можуть виникнути суперечки при формуванні бюджету, спрямованого на ІТ-проект або ж в процесі його реалізації. Все це зумовлює серйозні для компанії наслідки.

Часто беруть до уваги традиційні підходи, які враховують тільки витрати і прямий ефект, однак, інші моменти залишаються неврахованими. Це і зменшення ділових ризиків, покращення керованості, відкриття нових шляхів у веденні бізнесу. Навіть стратегічні результати оцінки процесів згодом не порівнюються.

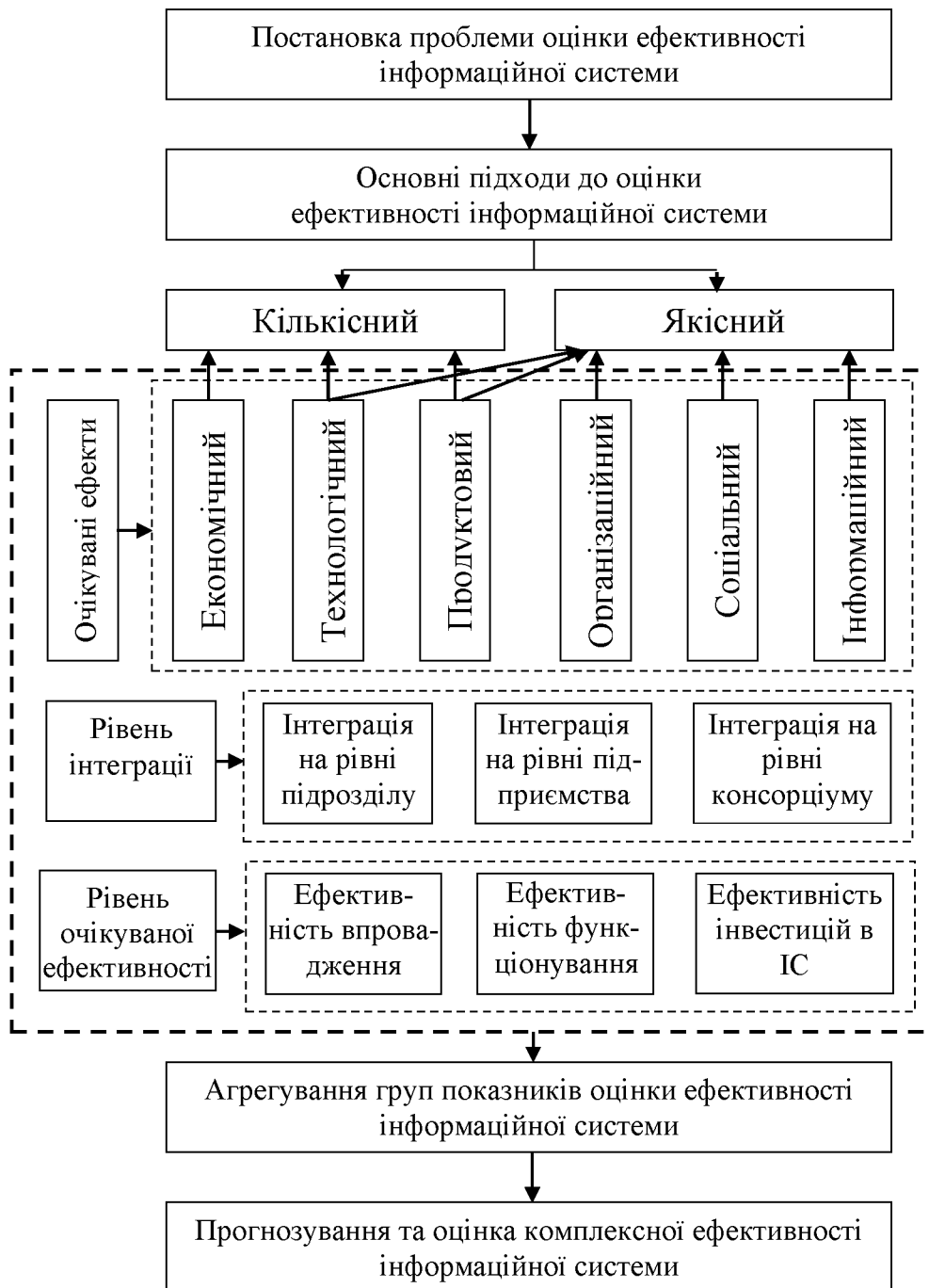
Прямі витрати теж не завжди дають повну картину того, що відбувається, адже при оцінці ефективності показників в самій структурі, використовуваний для роботи компанії, є величезна кількість неврахованих витрат.

Також в процесі можуть виникати різні труднощі при реалізації проектів, накладаються різні обмеження, через які для прийняття рішень не вистачає ресурсів. Тому, на нашу думку, оцінка ефективності ІС повинна бути комплексною (рис. 1).

Щоб зрозуміти, що являють собою окремі оцінки ефективності, необхідно визначити поняття «витрати» і «ефект». Перше визначення має на увазі комплексні витрати, які пов'язані з придбанням, монтажем, налаштуванням, підтримкою, а також витрати з простою при технічному обслуговуванні і при усуненні поломок.

Під ефектом розуміють результат, який досягається в процесі впровадження програмного забезпечення. Варто зазначити, що такі заходи включають процес впровадження і офісного, і загальносистемного програмного забезпечення. Це може ускладнити визначення оцінки ефективності від впровадження програмного забезпечення, тому на сьогоднішній день виділяють спеціальні методи ефективності впровадження. Це можуть бути:

- витратні методи;
- методи оцінки прямого результату;
- засновані на оцінюванні ідеальності процесу;
- кваліметричні методи.

Рис. 1. Комплексний підхід до оцінки ефективності інформаційних систем [1]

Таким чином, при розгляді даного питання слід виходити з того, що оцінка ефективності реалізованого ІТ-проекту повинна бути комплексною. І така комплексна оцінка повинна інтегрувати різні групи ефектів від впровадження ІС на підприємстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баран Р.Я. Оцінка ефективності впровадження та функціонування інформаційних систем управління підприємствами / Р.Я. Баран, М.Й. Романчукевич // Зб. наук. праць «Моделювання регіональної економіки». - № 1(25). - Івано-Франківськ: Плай, 2015. - С. 16-25.